કલગી ગાયનસંગ્રહ ૫

લોક પ્રિય

કલગી

ગાયન—સંગ્રહ

ભાગ પાંચમો.

રચી પ્રસિદ્ધ કરનાર

સાયર અબદુલહુસેન બાકરભાઇ.

નાગોરી બજાર-સુરત.

સ્વાધિન રાખ્યા છે

સંવત ૧૯૬૬ સને ૧૯૧૦.

ધી “ સહેર ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ સુરત

કીંમત ચાર આના

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ
૩૦૮૨

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[illegible] विभाग

अनुक्रमांक ૩૦૮૧ ग्रंथांक

पुस्तकनुं नाम ફુલની ગાયન સંગ્રહ-૫

विषय

લોકપ્રીય કલ્લગી ગાયન સંગ્રહ

ભાગ પાંચ મો.

પાંચ પંનજતન પાચ અનાસીર પાચસે મદાનહે
આબો હવા આતશ જમી ઓર પાંચવા આસમાનહે
પનજતનકે વાશતે નાજીલ હુવા કુરઆનહે
પનજતંનકે નામપર બસ જાન મેરી કુરબાનહે
યા મોહમદ યા અલી યા ફાતેમા હસનો હુસેન
જો કોઇ ભુલા હે ઉનકો વો બરા શયતાનહે

ધોંસો

તેરા તુ રબ સાબીત ઇમાન
અલ્લા રસુલકો પેહચાન
અલી ફાતેમાકો દીલમે જાન
હસંન હુસેનપે હો કુરબાન
ઇલાહી મુજપે કરમ કીજો
એ બદા અપના સમજ લીજો

ખ્યાલ રંગત છોટી શાહાદત મઝલુમ કાસમકી

કયા બયા કરૂ એ હવાલ મય ઇબને હસનકા
મઝલુમ હે કાસીમ બેશક કુલા રનકા
કાસીમને પદરકો ઝખ્મ આલુદ દેખે
ના તાબ લાએ ઓર સબ્મે અમામા ફેકે
અઝ હદદો નીહાયત ગેએ શોગકો લેકે
યહા ગમી વા મુસ્રી તબલ જગહોસેકે
જબ સુના નકારા અદુકેન મકરો ફનકા
મઝલુમ હે કાસીમ બેશક દુલાહ રનકા

ચોક ૧

કહે ચચા હુસેના રઝા મુઝે તુમ દેના
દુનીયામે બગેર જફ ન બેહતર જીના
અબ છોરકે જાતા હુ મેય તુમે સકીના
જાબ સાઉ કરબલ તરફકે શેહર મદીના
જબ કીયા ઇરાદા આહન ઔર તો હંનકા
મઝલુમ હે કાસીમ બનાના દુલા રનકા

ચોક ૨.

લાચાર હુસેન જબ હુવે રન દીયે ઉનકો
હવે કાસીમ નીકલ કર ખુશી ગયે હે રનકો
કરબલામેં પોહચે છોરકે અપને વતનકો
ફીર લગે દેખને અદુકે મ કરો ફનકો
હુવા હાલત ગમ્મુર ઉમર સાદ બદ ઝનકા
મઝલુમ હે કાસીમ બેશક દુલાહ રનકા

ચોક ૩ જો,

જીસ વખત લગાહે તીર ઝુલમને કારી
ઉન રકત કઝકી ઉનકે પોહચી બારી
માદર ઔર દુલહન હુઇ બહોત દુખયારી
ઉસ વકત હુવે આંખોમ આસુ જારી
અબદુલ હુસેન હે કાહા ઉસકી ચીતવનકા
મઝલુમ હે કાસીમ બરાક દુલાહ રનકા

ખ્યાલ રંગત–મારી જાન.

જીસપર સાયા પનજતન કા બસ રેતા હે
બેહીજતન–વાહ ખાના દુખ નહી ખાતા હે
યહા મરનેબીન મલ અમર વો વહાપર પાતા હે
નામ નેકુમ સખી આબાદ રહા દુર્નીયામે
મેગીનાન-ઉસોકા દુર હો રંજ અલંમ
સુબહોશામ રહેતે હેં મદદપર ઉનકી શાહે ઉમમ
બસ શાહે હકપર જીસને કમર બાંધી હે

મેરીજાન-સુરાતેં હે વો દામો દીરહમ
અગર મુસીબત આયે ખુદા કરદેવે ફ્રજ યે કરમ

ઝુલ.

ફીર ઉનકે ઘરમેં સદા રહે આ બાદી
ઓર ખુશી ખુરરમી રહે સદા દીલ સાદી
દુશમનો કે ઉનકી હોવે સદા બરબાદી
મેરીજાન ઉમે, મોલાહી બચાતા હે
યહાં ખરચે ધન માલ મગર વો વહાપર પાતા હે.

ચોક ૧ લો.

એક કમરૂદીન ભગ્ગુજી મીઠાઇવાલે
મેરીજાન, ઉનોકા થોરા કરૂ બયાન
કોઇ મુશકીલ આપરી ઉનોપર સમજો મેરે દીલજાન
ફીર શુકર કીયા બસ સરકો અપને ઝુકાકર
મેરીજાન કહાકે યા રબ્બી સુબહાન
મય બદા હુ ગુનાહગાર મુશકીલ કરદો આસાન

ઝુલ.

યે કહે કે એક બીબાંકી મનતત માની
હે દાંડી ગામમે તુરબત વો લાશાની
હો ગએલે ઉનપે મદદ વો માઇ હજાની
મેરીજાન, ફીદા તનમન હો જાતા હે
યહ. ખરચે ધન માલ મગર વો વહાપર પાતા હે

ચોક ૨ જો.

મગ અબ આપકા મુરાદ અએ કમરૂદીન
મેરીજાન, ગલેફ એક ખુબ બનાયા હે
ખુદા રખે આબાદ નામ દુનીયામે કમાયા હે
ઉસતાદ મેહદી હુસેન ઝરદોસીને
મેરીજાન, જલદ તઇયાર કરાયા હે
ખાને ખાને કે બીચ નામ પંનજતન સમાયા હે

ઝુલ.

હે તીન તુરબતકા એક ગલેફ઼ ઝરદોસી
દેખા મયને આ ગઇ મુજે એ હોસી
દુશમન ઉનકે હો ગયે હે ફુળ પાપોશી
મરીજાન, હાલ યે ખુબ સુનાતા હે
યહા ખરચે ધન માલ મગર વો વહાંપર પાતા હે

ચોક ૩ જો.

પીર શેઠ કમરૂદીન આયે શેહર સુરતમે
મેરી જાન જહાં મોમીનોકે હે સરકાર
સઇયદના અબ્દુલ્લા બદરૂદીન ગુલે ગુલઝાર
પીર આગે દેવડીપર ગયે પાસ મૌલાકે
મેરીજાન અરઝ એ કરતા હે તાબેદાર
એક ગલેફ઼ એક જમાતકી દો રઝા મુજે એકબાર

ઝુલ.

એ સુનકે કહા સઇયદનાને સુબહાનલ્લા
હે રઝા તુમે બસ જાવો કરો બીસમીલ્લા
પીર આયે કમરૂદીન ખુસી હો વલ્લા
મેરીજાન હરખ દીલમે નહીં સમાતા હે
યહા ખરચે ધન માલ મગર વો વહાપર પાતેહે

ચોક ૪ થો.

અએ મેરે કમરૂદીન તુમે કયા ગમ હે
મેરીજાન તુમારા ખુદા હે મદદગાર
રંજો અલમ ગમ પાસ આપકે આયે નાઝીનહાર
એક દોસ તુમારા ગુલામ હુસેન હે ડાયા
મેરીજાન દુસરે અબદુલ કાદર યાર
કેસમે નાથાભાઇ સેઠકે હું વો મેરે દીલદાર

ઝુલ.

તુમ અયસે કામ નેકોકે હરદમ કરના
ધન માલ લુટાવો રાહે હકપે મત ડરના

ઓર નામે પનજતન ઝબાસે નહી બીસરના
મેરીજાન હુસેની ખાયાલ એ ગાતા હે
યહા ખરચે ધન માલ મગર વો વહાપર પાતાહે

ખ્યાલ રંગત દોડ કરી

મારૂ મન તમથી લાગ્યું દીલદાર
આવો ગલાના હાર— ટેક
મને મેલીને કયા જાવો છો, આવે મને બહુ દીલમા વીચાર
સેજ તમારા વગર છે સુની આવો કરૂ હુ પ્યાર
તમારા ગમમા હું છુ લાચાર—આવો ગલાના હાર

ચોક ૧ લો.

ખાવું પીવુ નથી ભાવતુ કરૂ કોનાપર હુ સીનગાર
ઝરાતો સમજો સહેલીઓ મારી જીવવામા ધીકકાર
ભાવે ના મુજને દુનીયા સસાર—આવો ગળાના હાર

ચોક ૨ જો.

નથી સુજ કઇ પરતી મુજને લગે છે સુનો સંસાર
આવો તો મોતીયે વધાવુ સમજો મારા સરદાર
~~વારી મે તમોપર જાઊં~~ હરવાર—આવો ગલાના હાર

ચોક ૩ જો.

આવી મલીયો પીતમ એકાએક ખુસી થઇ દીલમા તે નાર
અબદુલ હુસેનને ગલે લગાગી કીધો અતીયે પ્યાર
ચાલીયા પલંગપર ખુબ આવીબહાર—આવો ગલાના હાર

ચોક ૪ થો.

ખ્યાલ આશકી રંગત લંગરી.

હાથ જોરકે ખડી અદાસે કરે અરજ વો સુદર નાર
ફીદા હું તુમપર ગે પીયારે ના જાવો તુમ ઘરસે બહાર
મયને તુમારે લીયે વો જાની કીયા હું સબ સોલે સીગાર
નાકમે નઠની ઓર કાનોકી બાલીકા અજબ બહાર

ગળેમે મોહનમાળા બીરાજે ઓર પડાહે નવસર હાર
રંગ બેરંગી ચુરીયાં હાથમે ચોલી હે જુતેદાર
પાંઉમે પેંજન પેહનકે ઘુઘરૂં ખડી અદાસે કરલો પ્યાર
ફીદા હુ તુમપર વો પ્યારે ના જાવો તુમ ઘરસે બહાર

ચોક ૧ લો.

મયને તુમારે લીયે સેજ ફુલોકી કરી જાની તઇયાર
આવો પલગપે મેરા તનમન મય તુમપર કરૂં નીસાર
ખફા ના હોકર બેઠો દીલબર આવો લુટો જોબનકી બહાર
અભી સોપદુ અગર આવો તો એ મેરે કુચ્ચે અનાર
ઝતની મીનનતે કરતી હુ કુચ કરો તો દીલમે સાંચ બીચાર
ફીદા હુ તુમપર વો પ્યારે ના જાવો તુમ ઘરસે બહાર

ચોક ૨ જો

અબ ના સતાવો મુજે અય જાની. લગો ગલેસે આવો યાર
સીનેસે સીના મીલાકે કરો મુજસે મીથી ગુફ્તાર
અરમા નીકાલો દીલકા મેરે બેહોત હુઇ અબતો લાચાર
ગમમે તુમારે વો પીયારે રોયા કરૂં મય ઝારો ઝાર
સીવા તુમારે મુજકો નહીં હે વો જાની કીસીસે દરકાર
ફીદા હુ તુમપર વો પીયારે ના જાવો તુમે ઘરસે બહાર

ચોક ૩ જો

દાસ અમર યુ કહે ખીયાલ કોઈ કહો આજ એસે દોચાર
મનનુલાલ બી સદા ઇશકોમે રેહતે હય શરશાર
અબદુલ હુસેન છંદ કહે બનાકર ચંગસે તેરા તુરરા ઉતાર
શીતલાલસ અબ તુ ગાએગા કયા બીલકુલ મુરદાર
અલીભાઇ યુ કહે આજ દગલમે તુ હોજા હુશીયાર
ફીદા હુ તુમપર વો પીયારે ના જાવો તુમ ઘરસે બહાર

ખીયાલ રંગત–શીકશાતા.

અદાસે બી ઝુમા ઝનકી મુજસે ઉસીમે મયને ગવાંઇ બાલી
બતાવો ઘુડુ કાઘર સખીરી મોહનને મેરી ચુરાઇ બાલી

તલાશ કરતી ફીરૂં દીવાની કહીપે મયનં ન પાઇ બાલી
સ્રાબીન સુનાવુંમે હાલ કીસકો ન મેરી કીસીને બતાઇ બાલી
જલાહે મેરા જીગર સખીરી ન કાનમે ગર પીનાઇ બાલી
હુઝુર દીલકો સબર કીવા આવે ન કીસને આકાર દીલાઇ બાલી
ખુદાહી જાને કે કયા ગજબ હે અભી તલકભી ન અ ઇ બાલી
દીલાદો આકે સખીરી મેરીગી આખોમે ઓ સમાઇ બાલી
ગીકર કીયા કરતી હુ મય મનમે કે ચાહસે મય બનાઇ બાલી
બતાવો ધુંઢુ કીધર સખીરી મોહનને મેરી ચુરાઇ બાલી

ચોક ૧ લો.

રઝાપે રાઝી હું મય મોહનકી અભી તલકભી ન આઇ બાલી
ઝેવર એ તનપર ન ભાવે મુજકો ન કાનમે દે દીખાઇ બાલી
જુનો મોહનજી અબ દેદો બાલી ન તો કરેગી જુદાઇ બાલી
શીતાબ બોલો કુંવર કનઇયા હે હાથમે યા ગીરાઇ બાલી
અહી હે મેરા કલામ પીયારે કે કુનદનોસે હે જરાઇ બાલી
ઝરૂર દેદો મતી સતાવો બોહોત દેર યા લગાઇ બાલી
તબલ ઓર સારંગી મીરદગ બજા કે તુમને લુભાઇ બાલી
બતાવો ધુંઢું કીધર સખીરી મોહનને મેરી ચુરાઇ બાલી

ચોક ૨ જો.

ઝુલમ કરો મત ઝરા તો બોલો કહાંસે તુમને ઉઠાઇ બાલી
અજબ ઓ રંગ ઢંગ બનાકે મુજકો સમજગએ કયા પરાઇ બાલી
ગારીબ ગફલતમે દાલી મુજકો તુમારે મનકો તો ભાઇ બાલી
ફીરાગમે રો રહી હું સજની બદન મેરા સબ ઘુલાઇ બાલી
કયામત અબતો મચેગી ઘરકો કહે નનદ કહા પો આઇ બાલી
કહેગી મુજકો વો સાસ મેરી કે કીસકો જાકર દેઆઇ બાલી
ગળી યે કુનજનકી ઘુદી મયને કહી નઝરમે ન આઇ બાલી
બતાવો ઘુઢુ કીધર સખીરી મોહનને મેરી ચુરાઇ બાલી

ચોક ૩ જો.

લીખે હે મઝમુ નયે નીરાલે સનઅતસે હમને બનાઇ બાલી
મગર એ અબદુલ હુસેનને ફીર બજાકે મેરા ઓ ગાઇ બાલી

ન છેરો શીવલાલદો તુમારી તો ખાકમે અબ મીલાઇ બાલી
વઝીર મનનુને આજ દગલમે ખુબ સાહગ સજાઇ બાલી
એ યાદ રખીગો અગે તુરરોલે જો ફેર તુમને સુનાઇ બાલી
નફા ન મુતલગ મીલેગા તુમકો કરેગી ફોગન લરાઇ બાલી
યા પાસ રખી હે મન મેહાને યા સુનાર ઘર ગલાઇ બાલી
બનાતા ચુંદુ કાવર સખીરા મોહનને મેગી ચુરાઇ બાલી

ખ્યાલ છોટી રંગત

અમલા નારી સીગાર સજાવી બેઠી
બસ આશકોના તે દીલને લુભાવી બેઠી
દશમનોને તુતો ખુબ લજાવી બેઠી
લટકો મટકો આશકને બતાવી બેઠી
હુશીયાર નાર તુ સઉને પજાવી બેઠી
શું કરો ગળાતુ પળમા કપાવી બેઠી
નવ જવાનોના ઝેરોને ઘટાવી બેઠી
બસ આશકોના તે દીલને લુભાવી બેઠી

ચોક ૧ લો.

બની થની સઉને લાચાર બનાવી બેઠી
નાજુકા તારી સઉ ચીતને ભમાવી બેઠી
વખનાવલો તુ ચેહરો દીપાવી બેઠી
ના પરે ચેયન તુ ઠગની ઠગાવી બેઠી
રગ રસના ખુની તીર ચલાવી બેઠી
બસ આશકોના તે દીલને લુભાવી બેઠી

ચોક ૨ જો.

કલકલાટ સઉ શેહરોમાં કરાવી બેઠી
લશકર પલટન ને તુતો હરાવી બેઠી
ગીત ગાઇ બદન આશકના ગળાવી બેઠી
વાગે છે પ્રેમના બાન જમાવી બેઠી
લાખોના લઇને દીલ તું ફસાવી બેઠી
બસ આશકોના તે દીલને લુભાવી, બેઠી

ચોક ૩ જો.

અરમાન તું સઉ આશકોના તજાવી બેઠી
મરજી લાયક સઉ કાજ કરાવી બેઠી
રસીલી ગાઇને તાન હરાવી બેઠી
દાનો પાણી આશકનો મુકાવી બેઠી
સત સમજી હુસેનના છંદ પચાવી બેઠી
બસ આશકોના દીલને લુભાવી બેઠી

ખ્યાલ રંગત—છોટી.

કાકા કાલે રાતે બાયડી કાંટો ઘડાવા ગઇતી.
સોનીએ હથોરો માયરો કે ઉભલી રઇતી
મે બહુ કયુ પન મારી વાત ના માની.
જલપી મારે છે નેણુ ન જાઉ પાની
તારે ઘેરમા રહીને બોલી વો સાસુ રાણી
નારા જેઠને કહું તો લાવે વાવરી તાણી.
આ વાત સમજીને દીલમાં ઘણી લજવઇતી
સોનીએ હથોરો મારીયો કે ઉભલી રઇતી.

ચોક ૧ લો.

સઉ હજામ મળીને દીલમાં મનસુબો કીધો.
પાગડાનો વણાવી દોર બનાવી લીધો
વાવરીના ગળામા જઇને ફાસો દીધો
તાણવાનો મનસુબો મરવે જણાએ કીધો.
એવી વાતો ત્યાપર મકન હજામે કઇતી.
સોનીએ હથોડો માયરો કે ઉભનાં રહીની.

ચોક ૨ જો

જ્યારે તાણી વાવરી તીયારે પાગરો ફસકી
પછી કે છે ભાઇઓ તાણો વાવરી ચસકી
અવરે હાલતી ઉતીને કેમ ગઇ છે વચકી
સઉ હજામરા કહે વાત ગઇ આ ફસકી

સઉ હજામરીઓ જોઇ જોઇ ગભરાતી
સોનીએ હથોડો મારયો કે ઉભલી રહતી

ચોક ૩ જો

ગોઝાયુંએ રંગાયા દાત પડાયો બાજુ
ઘરડો ગોઝો ગોણુજનુ ભોજન તાજુ
રડયો મરતો નથી હું જોઇ જોઇને લાજુ
રડયાને મેલીને જઇ બીજાને બાઝુ
એકને મેલીયો બીજાને કરીયો તીજાને ગઇતી
સોનીએ હથોડો મારયો કે ઉભલી રહીતી

ચોક ૩ જો.

આ વાત સમજીને રાસ ઘણીએ લાગી
ગોંજા હજામડાની જાત ઘણી છે નાંગી
ખાવું થોડુ પણ છે વરણાગી ઝાઝી
વડ ઉપરથી પડયા તો પોસલી ભાંગી
આતોરે લાવણી આશક હુશેનએ કહતી
સોનીએ હથોડો મરયો કે ઉભલી રહતી

ચોક ૪ થો-

ખીયાલ રંગત છોટી,

જીસ વકત હશરમે ઇનસાફ હમારા હોગા
ઉસ વકત શાફી વો નબી પ્યારા હોગા
તુમ ખાસ ખુદામે રખતે હો બસ યારી
હમ ગુનાહગાર હે લીજે ખબર હમારી
યા નબી તુમકો બુલવાયા ખાલાકે બારી
મેહેરાજ ગએ બુરરાકપે કર અસવારી
જીસ વકત નફસા નફસીકા પુકારા હોગા
ઉસ વકત શાફી નબી વો પીયારા હોગા

ચોક ૧ લો.

કો નેયનમે તુમસા નહી હે કોઇ સરવર
કુલ નબીયોસે રતબા હે આપકા બરતર

૩૦૮૧.

તુમસાબી કોઇ હુવા નહીં હે પયગંબર
તુમ કરના મેરા પાર હબીબે દાવર
મેહશરમે મોમીનોકા છુટકારા હોગા
ઉસ વકત શાદી વો નબી પ્યારા હોગા

ચોક ૨ જો.

અય બતમે પયગબર હકકે પીયારે તુમ હો
સબ નબીયોકે સરદાર દુલારે તુમ હો
મુશકીલ આસાન અબ કરનેહારે તુમ હો
મક્કી મદનીયુલ અરબી હમારે તુમ હો
ખાલીકકે રૂબરૂ જાના હમારા હોગા
ઉસ વકત શાદી વો નબી પ્યારા હોગા

ચોક ૩ જો

કુછ રફીક કાશીએ એસે બાના ચાહીએ
મેહશરકા હાલ કુછ હમે સુનાના ચાહીએ
અબ ગલત ખીયાલ ના તુમકો ગાના ચાહીએ
અબદુલ હુસેન કો કલગી બાના ચાહીએ
અબ સહી ખીયાલ એ સુનો હમારા હોગા
ઉસ વકતમે શાદી વો નબી પીયારા હોગા

ચોક ૪ થો.

ખ્યાલ રંગત છોટી

તુએ વચન મને આપીયુ છે તો બાલાપનમા
હવે વાકી વાકી ચાલે છે તુ ભર જોબનમા
તને કોમે હત બાગમાંથી એ મારી પીયારી
હુ જોવુ તને મને વાગે પ્રેમ કટારી
તારૂ વચન પડયુ છે જુઠુ દુખ છે ભારી
લાચાર ઇશકમા થયો ખબર લે મારી
શતગી છે કલાની દેહ આ મારા તનમા
હવે વાકી વાકી ચાલે છે તુ ભર જોબનમા

૧

કોલ આપીને ભુલીગઇ વો શુંદર શીયાની
એકવાર મને ઇચ્છા છે તને મળવાની
મારૂં તંન મંન ઇશકમા થયું છે પાની પાની
મારી પ્યારી હવે તું નાકર ધની નાદાની
જોગીનો વેશ લઇ જાવું હવે કોઇ વનમાં
હવે વાંકી વાકી ચાલે છે તું ભરજોબનમાં

૨

ક્યાં લગી કરશે હેરાન તું મુજને શુંદર
એક પલભર તુજને ના ભુલું વો મારી દીલભર
લાખો આશક થઇ ગયા તારા જોબનપર
નેનોના વાગે બાન કલેજા અંદર
જાહેર છે તારૂ નામ દીલ્લી દખનમા
હવે વાંકી વાંકી ચાલે છે તુ ભરજોબનમાં

૩

આ વાત શમજીને દયા નારને આવી
આંખોના ઇશારા કરી લીધો બોલાવી
અબદુલ હુશેન ગે પીયાર કરી શમજાવી
થઇ ખુશી નાર બસ દીલમા હરખ શમાવી
કઇ દુશમન શમજી બળી રહયા છે મનમા
હવે વાકી વાકી ચાલે છે તુ ભરજોબનમા

૪

ખ્યાલ માતાનો—રંગત લંગડી.

ગુણવતી માતા હુ ગુણ નહીં ભુલુ જનેતા આ જગમ
અરે ઓ માતા— ધાવ્યો છઉ દુધ હજુ છે રગરગમા
નવ મહીના ગરભમા રાખીને વેઠયુ જનેતા કસ્ટ અપાર
મારે વાસ્તે—કરતા અપવાસ ઘણા દુનીઆ મોઝાર
જરા દુખ જો થાય મને તો માતા તમને નહીં કરાર
ઓસડ વેસડ—કરતા હતા રાખી મારાપર પ્યાર

શેર.

પ્યાર રાખીને તમે માતા મને નવડાવતા
બહુ પ્યારથી ચુબન કરી લઇ ખોરામાં ધવડાવત,

હું મુતરૂં ત્યાં સુતા મને લઇસુકામાં સુવડાવતાં
બોલાવતા માતા મને હોકારો દઇ હરખાવતા.
અનેક તરેહનાં વસ્ત્ર આભુશણ પેરાવતા મોજાં પગમાં

૧

કોઇ છોકરૂં મારે મને તો તેને ઘેર લડવા જાતા.
પ્યાર કરીને-મને ખવડાવી પછી પોતે ખાતા
પારણામાં સુવડાવીને માતા પ્રેમથી હાલેરૂ ગાતા
રૂદન કરૂં તો-કેડમાં લઇને બાહાર ફરવા જાતા

શેર.

એક ઘડી ના જુવો તો માતા આધળા થાવો તમે
દુધ ભાત ખવડાવી મને માતા લુખ્ખુ ખાવો તમે
પાણી હું માગુ તો મુજને દુધ પીવડાવો તમે
બાળક જાણી માતા મને બહુ પ્રાણથી બચાવો તમે
મળ મુત્રમાં સુતા તમે મને સુવડાવતા કોરી જગમાં

૨

મધરાતે હું રડુ તો માતા કરાવતા મુજને પય પાન
અતી પ્રેમથી ખોળામા-લઇને આપતા મોમા થાન
આય પેટમા દરદ મને તો માતા તમે થાતા હેરાન
રાતને દહાડો-ફરતા દીવાના થઇને ભુલી ભાન

શેર

મારૂ દુખ જાણીને ભડકું પી દુખી થાતા તમે
લઇ માનતા કઈ દેવની મારૂ રૂડું ચાહતા તમે
વળી ખોળામા લઇને અઉસધ બહુ પાતા તમે
મને સીરો સાકરનો સુકો રોટલો ખાતા તમે
મારે માટે કષ્ટ લઇ અપવાસો કરતા આ જગમાં.

૩

વળી નીશાળે મોકલતા મને માતા તમે થઇને પરસન
જરા હુ મોડો આવુ તો મારા વગર નહી ખાતા અન
તુરત તેડવા આવતા માતા પ્યારો મુજને જાણી તન
જમાડો મુજને પેલાથી પછી તમે કરતા ભોજન

શેર.

શીખવ્યા દીધા મને માતાએ રાખી પ્યારજી
દયાથી હું તો તમારી થયો બહુ હુસીઆરજી
ચાહતા હતા માતા મને સઉ છોડીને સંસારજી
ઓવારણા લેતા હતા માતાજી વારવારજી
જરા રીસાવુ તો માતા મને મનાવતા લઇને પગમાં

૪

વળી મને પરણાવીને માતા જસ લીધો દુનીઆ અંદર
ઉમર લાયક અર્ધાંગી લઇ આવ્યા તમે ખરચીને જર
જે પુત્ર ગુણ માતાનો ભુલે નહીં તરી જાય ભવસાગર
માટે ભાઇઓ—તમે સઉ દયા રાખજો માતાપર

શેર.

અબ્દુલહુસેન ઉસ્તાદ કહે લો માતાની સભાગજી
તેની સેવાથી તરસો ભાઇ નહી તો પકડે કાળજી
હવે ના ગાતો ફરી આજ તુટયો તારો ખ્યાલજી
આજ ગઝલમાં બનાવી કહે છે શીવલાલજી
શીવલાલભાઈ કહે નથી આજમેં એડો દુસ્મનના પગમા

—૦—

પુત્રએ માતાનો પ્રાણ લીધો તે વિષે કહાણી

રંગત–લંગડી

નખુનતી માતાએ ગર્ભમા નાખી ઉઠાવ્યુ કષ્ટ અપાર
અરજ સ્વ ’લીન–થઇ એક પુત્ર કાપો માતા પરવાર—ટેક.
પુરવ દીસામા સેહેર અનોપન વીલાસ પુર એક બહુ સુંદર
શું કહું શોભા—નગરની નથી કહી શકતો દીલભર
લોક સઉ જરદાર ન કોઈ લાચાર પ્યાર ભગતી ઉપર
હરી ભજનમાં—રહે ભરપુર સમજો નારીને નર

શેર.

બ્રાહ્મણ અને એક બ્રાહ્મણી તે નગરમા કંગાલજી
લાચાર હતાં નીરધન બાચારાં તેનો કહું છું હાલજી
બ્રાહ્મણીએ એક પ્રસવ્યો પુત્ર નાનો બાળજી
પુત્ર જનમ્યા પછી પીતાનો થયો છે કાળજી

ચાલ–છોટી

પડયું દુઃખ નારપર પણ તે ધીરજ ધ્યાયે છે
પોતાના પુત્રને માતા ઘણી ચાયે છે
જજમાનોને ત્યા ભીક્ષા લેવા જાયે છે
ખવડાવે પેલા પુત્રને પછી ખાયે છે
એવો તે પુત્રના ઉપના ઉપર પ્યાર રહેતો માતાનો યાર
અસ્રી સ્વાધીન.

ચોક ૧

નીત ભીક્ષા લાવીને માતા પુત્રનુ કરતી પોસન
પલ નહી ન્યારો–ચક્ષુથી કરતી હતી પોતાનો તન
ઉમર લાયક થઓ પુત્ર માતાએ પુત્રના કીધા લગન
મણી નગરમા—વીપ્ર એક પુત્રી નામની તારામદન

શેર.

તારામદન જેવી મોહની રૂપે હતી નીધાનજી
જગતમા પ્રસીધ નારી જેવા ગગને નાનજી
રૂપ જોઇ તે અસ્રોનુ સ્વામી હતો ગુલતાનજી
આધીન થઇને રહેતો નીત પોતાના ઘર દરમ્યાનજી

ચાલ છોટી.

કરે મોજ મજા દીન રાત નર અને નારી
અત્યંત પ્યાર માંતાનો પુત્રપર ભારી
કહે અસ્રી લડે છે રોજ માતા તચારી
અસ્રીના કહ્યાથી માને પુત્ર ધુતકારી
પુત્ર અવગુણ કરે ઘણો પણ રાખે જનેતા
તેપર પ્યાર—અસ્રીના સ્વાધીન

ચોક ૨

એક દીવસને સમે થઈતી સાસુ વહુને ગાળાગાળ
સાસુને મારી–રીસાવી નારી ગઇ પીઅર તત્કાળ
ધમધીન થઇને બેઠી જનેતા એટલે આવ્યો ત્યાં તેનો બાળ
કહી હકીકત–માતાએ પુત્રને સંભળાવ્યો હેવાલ

શેર.

રજા લઇ માતાની આવ્યો અસ્ત્રી કેરે ઠામજી
અસ્ત્રી કહે હુ આવવાની નથી મારા સામજી
જુલમ તમારી જનેતાનો માટે કરજો કામજી
માનુ કલેજુ લાવો ત્યારે મુજને થાય આરામજી

ચાલ છોટી.

મારીને કલેજુ લાવો તો સાથે આવું
કહે પતી પ્યારી કર માફ હુ સીસ નમાવું
ના કહે નાર પછી પતી કહે છે જાવું
એક પળમા મારી માતાને કલેજું લાવું
આવી ઘેર માતાની છાતીપર ચડયો — ——
લઇને કરમા કટાર—અસ્ત્રી સ્વાધીન

ચોક ૩ જો.

લાચાર થઇને કહે જનેતા થયો કેમ પુત્ર અજ્ઞાન
તારે વાસ્તે પ્યારા પુત્ર તલખે નીત મારો પ્રાણ
મને મારે ના થાએ સુખી તુ મનમા સમજ બાળક નદાન
પુત્ર કહે હુ માતા ઉતર છાતીપરથી થાઉં હેરાન.

શેર.

તારે લીધે અપવાસ ત્રણ થયા ન મુજને મસ્તુ
જગી જનમની દુખીઆરી મારા ચક્ષુના દીદારતુ
એકવાર છેલી જમુ તારી સાથે મુજને જમારતુ
તારે દુખે દાઝુ બહુ મુજ પ્રાણના આધારતુ.

ચાલ છોટી.

બીન ગુને પુત્ર શું કરવા મને મારે છે
જોડી હાથ જનેતા પુત્રને બહુ વારે છે
મને મારી અને શું સરવ તારો સારે છે
થાકીને જનેતા હરીને સભરે છે
ગુણ ભુલી માતાનો પ્રાણ લીધો છે
ગળાપર મારી કટાર—અસ્ત્રી સ્વાધીન

ચોક ૪ થો.

ચોરી પેટ માતાનુ કલેજું કાડી લઇ ચાલ્યા દીલદાર
થાળમાં મુકી—મુકી લઇ આવ્યો હતી જયા તેની નાર
મુકયો થાળ અસ્ત્રીના આગળ જોડી હાથ ઉભો બદાર
તારે વાસ્તે પ્યારી–માતાને મે કીધી છે ઠાર.

શેર.

જોઇને અસ્ત્રી કે સ્વામી ન માનું વાતજી
એ ઓકડાનુ કલેજું કુશળ તમારી માતજી
ખુની કહે તું માન માથે લીધી મેં મધરાતજી
અસ્ત્રી ન માને રડે તે માથે દઇને હાતજી

ચાલ છોટી.

તું માન મારે હાથે મે માતાને મારી
જુઠું બોલું તો નરકનો થાઉ અધીકારી
આવ્યો પ્યાર પુત્રનુ દરદ જોઇ ભારી
પુત્રની છાતીએ કલેજુ વલગુ વીચારી
અરે પુત્ર ના રડતુ છઉ તારા દરશનની
ઇ તેજાર—અસ્ત્રી સ્વાધીન.

ચોક ૫ મો.

એવો પ્યાર માતાનો જોઇને નારી દીલમા કર વીચાર
અરે ઓ મુરખ–મતી હીણભુલ્યો માતાનો ઉપકાર
જાન લઇ બેજાન કરી તેં—પણ ના ભુલી માતા પ્યાર
સેવાથી સ્વરગે–જતે પણ હાથે ઉઘાડયું નરક દવાર

શેર.

અસ્ત્રી કહે માતાનુ સગપણુ સાચુ સમજ નાદાનજી
એવા તેની કરે જે કોઈ પુત્ર હોય ગુણવાનજી
માતાને મારી દુષ્ટ તેમ મારો લે તુ પ્રાણજી
મ ટે પતી મુજને નકામો તુ ઘણો બેઇમાનજી

ચાલ છોટી.

કહે ખુની કેમ થઇ નીન્દે પીયેરમા આવી
પકડાવ્યો સ્વામી સરકારને ઝટ બોલાવી
કીધો હુકમ કાનીનો ખુની તેને ઠેરાવી
પછુ થાળ કલેજુ મુકયુ ત્યા મગાવી-
સઉ લોકોને કહે રડી હુ અસ્ત્રી ભરોસે
થયો હુ ઠાર—અસ્ત્રી સ્વાધીન.

ચોક ૬

અરે મારી ગુણવતી માતા મે નાહક તારો લીધો પ્રાણ
મારે વાસ્તે—ઓ માતા નવ મહીના થઇતી હેરાન
ગુણ ભુલ્યો ગુણવંતી તારો ~~અપરાધી કર્યો હું અજાણ~~
તારા હાથથી-શરગમા મને નથી મળવાનું સ્થાન.

શેર.

તારે પેટ અવતર્યો હુ થઇને કાળજી
ના કીધી સેવા હુ દુષ્ટ થઇને તારો બાળજી
જગતમા ચાહાતા તેમ માતા ત્યાં લેજો સભાળજી
ઝટ કલેજું બોલ્યુ પુત્ર ઉપર લાવી વહાલજી.

ચાલ છોટી.

પછી કહે કલેજું સાંભળ રાજા વાતે
મારા પ્યારા પુત્રની કદી ન કરશો ઘાતે
છે નોધારો બાળક એખલો જાતે
જોઇ પ્યાર લોક સઉ કરે છે આસુ પાતે

છોડી દીધો ખુનીને રાજાએ માતાનો
બહુ જાણી પ્યાર—અસ્ત્રી સ્વાધીન

ચોક ૭ મો.

ફીરયા કરી માતાની પુત્ર તે બેઠો કરમા લઇ માળા
અસ્ત્રીને ત્યાગી—કંઇ હત્યાથી બચાવો ન દલાલા
ખ્યાલ મારા મેરીલમા બાઇઓ નીકળ્યા સાચાના હાલ
નાઠા દુશ્મનો—તેઓને ઓડે દેતાં તાળા

શેર.

કહે બનાવી ૭૬ આ શીવલાલ જેનું નામ છે
દોસ્તો મારા સાભળો બોરપાડ મારૂં ગામ છે
ઉસ્તાદ મારો અબદુલહુસેન તેને મારા પ્રણામ છે
દુશ્મનની છાતી બળે સઉ દુસ્તને આરામ છે.

ચાલ છોટી.

અસ્ત્રીને પોતાની કરી દીલ ના દેજો
તેને ઝેરી સાપ સમજીને સજન દુર રેજો
માબાપની સેવા પ્રેમથી માગી લેજો
વળી તેમાં તમને કંઇ દુખ પડે તો કેજો
સેવા કરશો માબાપની વારો પલમાં
ઉતરી જાસો પાર—અસ્ત્રી સ્વાધીન.

ચોક ૮ પુરણ.

ખ્યાલ માતાનો લંગડી.

સુખ મને આપીને માતાએ દુખના માથે લીધા ભાર
સાત જનમ લઇ—સેવું નહીં વળે તમારો એક ઉપકાર
પ્રથમ પેટમાં રહી મેં તમને દુખ આપ્યું માતા મારી
ખાધું પચે નહીં—તમને માતા બહુ આવતી ઓકારી

કરતો પાકુ અંધાર પેટમાં તે પણુ સહેન કરતાં દાડી
પ્રસવના મુજને-માતાજી કસ્ટ થયું તમને ભાગી

શેર.

કઇ દુખ નહી ગણુતા તમે મને સુખ બહુ દેતા હતાં
પ્રાણુ પ્યારા પુણુ મારા એમ મુખ કહેતા હતાં
જે પડે કઇ કષ્ટ તનપર તે તછે સહેતા હતા
મને દ્રષ્ટે જોઇ આનંદમા રહેતા હતા
અનેક તરેહથી રક્ષા કરતા હતા
તમે લાવીને પ્યાર—સાત જનમ લઇ

ચોક ૧ લો.

તમા માતા ગુણુવતા છો હુ કમ તમારો ભુલુ ગુન
મારે વાસ્તે-કરતા અપવાશ વગી બહુ દાનને પુન
શુ તારીફ હું કરૂં એ માતા છે રગરગ માના તમારૂ રણુ
મારૂ થુક જયા પડે ત્યા માતા તમે તો નાખતા ખુન

શેર.

બહુ પ્યારથી માતા મને સુવાડતા ત્યા પારણે
વળી લઇને હાથમા મને ફરવા જતાં બારણે
કરતા હતા બહુ કષ્ટને અપવાશ મારે કારણે
દીનપરદીન માતા તમે જાતા મને ઓવારણે
સદ્દષ્ટી મારીપર તમારી માતા બહુ મોનુ આભાર-સાત જનમ

ચોક ૨ જો

અરધી રાતને સમે જનેતા જાગી મુખ મારૂં જોતા
પ્યારનુ ચુબન—કરીને પાસામાં લઇને સુતા
કઇ દુખ કે વ્યાધી થાય તો માતા ફરો રોતા રોતા
ઓસડ અમરત-કરી બહુ કઇ દુખ મારૂ ખોતા

શેર.

મળ અને મુતર તમે ઉઠાવતાં લઇ હાતમા
તમે ભીનામાં સુતા લઇ છાનીપર દડી રાતમાં

વળી તેલ અને ફુલેલથી નવડાવતાં પ્રભાતમાં.
હલકું ભોજન જમના તમે જમવા નહીં જાતાં નાતમાં
મેવા અને મીષ્ટાન સ્વાદીષ્ટાન ભોજનનાં તજ્યાં અહાર-સાત

ચોક ૩

અનેક તરેહના કષ્ટ લઇ ગુણ ગાતાં ગુણવતી માતા
જળને બદલે માતાજી લાવી ધ મુજને પાતા
કંઇ દેવોની લઇ માનતા તારૂં શીરૂ ભોજન ખાતા
એક ઘડી પણ મને ના જુઓ તો દીલમાં ગભરાતા

શેર.

નીશાળેથી આવુ મને જોઇને મુખથી મીઠું ભાખતા
મીઠુંને મરચું મારા ઉપરથી વારી નાખતા
સારા સારા મીસ્ટાન તેવા મારે સારૂ રાખતા
મારે જમવા બાદ માતા એઠુ જુઠું ચાખતા
બાળવયમાં કીધો ગુણ હું કેમ ભુલું માતા આભાર—સાત

ચોક ૪

નીત નીશાળે ભણવા માતા મને મુકી જતા તમે આવીને
મારે વાસ્તે—ઘણું મેતાને કેતા સમજાવીને
એક ઘડી જો થાય મોડુ મને જમાડતા બોલાવીને
મીઠાઇ મેવા—અન પકવાન સારાં મ ગાવીને.

શેર.

પરણાવ્યો મુજને તમે માતા થઇ પરસનજી.
વળી મોટા કુળની કન્યા લાવ્યા ખરચીને બહુ ધનજી
પ્રેમ છે પુરણ તમારો શું કરૂ વરણજી
છે તમારૂં સગપણ સાચું જગતમા દરપણજી
ગુણ બદલો નથી વળવાનો બાળક માતા છઉ લાચાર

ચોક ૫

સેવા કરી માતાની ભાઇઓ આ દુનીઆમાં કરજો નામ
માતાના રૂણથી—છુટસો તો મળશે તમને વઇકુંઠ ધામ.

નીમકહરામ જે પુત્ર થશે તો રૂઠસે તેપર શીતારામ
નરક નીવાશી–થશે વળી દુનીયામા ઝામે બદનામ

શેર,

અમરાપુરી સીધારવા સેવા કરી અમરદાસજી
અબદુલ હુશેન કહે છે એક દીન છે સઉનો નાશજી
શીવલાલ રહે ઓરપાડમા તે છે સઉનો દાશજી
ગાનને દહાડો રટે તે મુખથી અવીનાશજી
અલીભાઇ કહે માતાની સેવાથી ઉતરે જશો ભવપાર માત

ચોક ૬ પુરણ.

રંગત ડોડ કળી.

સ્યામ સીધા રસ્તે ચાલો- શામ સીધા રસ્તે ચાલો
મને ઘેર જવા દો કીસનજી પાલવ ના ઝાલો —ટેક
કીસનજી આજે દો જાવા–કૃષ્ણજી આજે દો જાવા
મારી ખુશાથી ઘેર આસ હુ તમને બોલાવા
કહો તો પનઘટપર આવા–કહો તો પનઘટપર આવાં
વસ્ત્ર ધોવાનુ બાનુ કરીને સાસુ સમજાવા

દોહરો.

આજે કૃષ્ણજી જાવા દો ઘેર ડીએર દેશીગાળ
મણુડી મારી એ નઠારી માથે મુકશે આળ
માટે તમે સમજીને ચાલો માટે તમે સમજીને ચાલો
મને ઘેર જાવાદો કીષ્ણજી પાલવ ના ઝાલો

ચોક ૧.

શામ શું કરવા ગુમાવો વીવેક શામ શુ કરવા ગુમાવો વીવેક
બાળપણાના લક્ષણ છોડી દો છોક-વાડો ટેક
નહીં છોડાવો છબીલા ટેક નહીં છોડાવો છબીલા ટેક
પાલવ મારો મુકી દો નહી તો આપીસ ગાળ હુ એક

દોહરો.

ચીરનો પાલવ છોડી છબીલે નાંખ્યો ગળામાં હાથ
બીજે હાથે કાંડુ પકડી કહે જાવા દઈશ પ્રભાત
રાત રંગ પેલમાં ચાલોરે રાત રંગ મેલમા ચાલો
મને ઘેર જાવા દો કૃષ્ણજી પાલવ ઝાલો

શ્લોક ૨.

કૃષ્ણ તુટશે નવરસ હાર કૃષ્ણ તુટશે નવરસ હાર
પુછશે મુજને પેર ઘેર છે ભુડો મારો ભરથાર
આમ શુ કરવા લગાડો વાર સામ શુ કરવા લગાડો વાર
કાંડું મારૂં છોડી દો નહીં તો આજે થાશે તકરાર

દોહરો.

નાના છો પણ ના નાથ તમારા લક્ષણ છે મોટા
હું જાણુ કે રાંક છો પણ નજરના ખોટા
કાચરી ફાડે થઇ કાલો—કાચરી ફાડે થઇ કાલો
મને ઘેર જાવા દો કૃષ્ણજી સમજી પાલવ ના ઝાલો,

શ્લોક ૩

નહી કોઇ દીવસ સુખશાતા નહી કોઇ દીવસ સુખશાંતા
બાળપણામા આમ મહી માખણ ચોરી ખાતા
હવે રસ્તે રોકો જાતા હવે રસ્ત રોકો જાતા
સખી કહે છે આમ નથી કઈ દીલમા શરમાતા

દોહરો

પેલા હમે મન વારતા જાણી નાના નંદલાલ
મે જાણ્યું જે જાના હશે પણ હજુ ના બદલી ચાલ
હવ નહીં માને નંદલાલો હસ નહીં માને નંદલાલો
મને ઘેર જવા દો કીસનજી પલવ ના ઝાલો

શ્લોક ૪

સુંદર પછી બોલી સામની સાથ સુંદર પછી બોલી સામની સાથ
નેના દીલ ચાહે તેમ કરો કીસનજી ઝાલ્યા તમારો હાથ

તમો છો ત્રીભોવનના નાથ તમો છો ત્રીભોવનના નાથ
હું દીલદાસી દયા કરો બસ તમારા રહુ હુ સાથ

દોહરો

હાથ છોડીને ઘેર ગયા પોતે સુંદર સામ
છંદ બનાવી ગાય આજ શીવલાલ છે જેનું નામ
ગામ ઓરપાડનો રહેવા વાળો
મને ઘેર જાવા દો કીસનજી પાલવ ના ઝાલો

ચોક ૫ પુરણ.

સમાપ્ત.

મળવાનાં ઠેકાણાં

અબદુલહુસેન બાકરભાઇ.

નવસારીભાગળ—સુરત.

તે શિવાય જાણીતા દરેક બુકસેલરને ત્યાંથી

રોકડી કીમતે મળશે